

Udvalgets spørgsmål til videnskabsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålet og videnskabsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 1:

I bemærkningerne til L 104, § 1, nr. 10, der vedrører forskningsrådgivningslovens § 15, stk. 1, nr. 6 (jf. side 13 i L 104), står der om delegation og ministerens kompetence:

»Ministeren kan alene ..., ligesom det forudsættes, at delegationsadgangen udmøntes således, at der normalt ikke delegeres kompetence til én enkelt person.«

Vil ministeren forklare, hvorfor der står »at der normalt ikke delegeres ...« og ikke: »at der ikke delegeres ...«?

Svar:

Forslagene i L 104 om at give videnskabsministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om delegation af kompetence tager sit udspring i det helt overordnede ønske om at sikre rådssystemet hensigtsmæssige, smidige og ef-

fektive arbejdsgange. Som anført i bemærkningerne til lovforslaget er det tanken udelukkende at udnytte delegationsadgangen til »sager, der ikke er praksisdannende eller -brydende, og som ikke har principiel karakter«, dvs. delegation skal ikke kunne finde sted, når der er tale om behandling af de mere usædvanlige sager.

Som en yderligere begrænsning på delegationsadgangen er det tilføjet, at »der normalt ikke delegeres til én enkelt person«. Hovedtanken er fortsat, at delegation skal kunne finde sted til mindre udvalg bestående af flere medlemmer. I et dynamisk rådssystem kan der imidlertid opstå situationer, hvor en helt sædvanlig afgørelse vil skulle træffes hurtigt, eller hvor det i øvrigt vil være fuldt tilstrækkeligt og hensigtsmæssigt, at afgørelsen træffes af f.eks. formanden eller næstformanden for det pågældende organ. Bemærkningerne er derfor formuleret sådan, at der gives mulighed for delegation til en enkelt person i sådanne særlige situationer.